

AKYS-TIEDOTE

2/2024

Arabikansojen ystävyysseura ry
Palestiinan puolesta jo vuodesta 1976

جمعية الصداقة العربية الفنلندية

EERO HAKANEN

Helsinki 14.10.2024.

Mustafa Barghouti Akysin haastattelussa
PMRS auttaa Gazassa

Suomen aidalla istuminen Palestiinan
asiassa pelaa ääriainesten pussiin Lähi-
idässä

Israel ja Iranin uhka

Uutiskommentti: Israelilaiset
huligaanit terrorisoivat Amsterdamia

Psykologista turvallisuutta voi
kokea myös turvattomissa olosuhteissa

13-vuotiaan palestiinalaisen
Basantin kertomus hätämajoitukseen
pakenemisesta Beirutissa

Lipeääkö EU kansainvälisistä
velvoitteistaan?

Uusia Palestiina-kirjoja

Mustafa Barghouti:

”Sotaa ei olisi tullut, jos meillä olisi ollut vaalit 2021 ja yhtenäinen Palestiinan hallitus”

Mustafa Barghouti kuuluu merkittävimpiin palestiinalaisjohtajiin. Hän johtaa Palestinian National Initiative PNI (al-Mubadara) -puoluetta. Se on väkivallattomasti Israelin miehitystä vastustava demokraattinen liike. Barghouti perusti PNI:n 1990-luvulla vastustamaan Osloon sopimuksia yhdessä Haidar Abdel-Shafin, Edward Saidin ja Ibrahim Dakkakin kanssa. Lääkäriskoulutuksen saanut Barghouti oli mukana perustamassa myös Palestinian Medical Relief Societya 1980-luvun alussa. Akys on tehnyt PMRS:n kanssa yhteistyötä alkuvuosista lähtien ja Barghouti on vierailut Suomessa muutamia kertoja. Akys-tiedote haastatteli häntä puhelimitse 17.11.2024

Millaista on nyt elää Länsirannalla?

- Se ei tietenkään ole yhtä hankalaa kuin Gazassa. Mutta Länsiranta on pilkottu 224 eri osaan 700:lla sotilaiden tarkastuspisteellä. Liikkuminen eri osien välillä on erittäin vaikeaa. Jerusalem on kokonaan eristetty muusta Länsirannasta. Matka, joka ennen kesti puoli tuntia, vie nykyään kaksi-kolme tuntia. Jokainen tarkastuspiste on kuolemanvaarallinen, koska Israelin armeijassa vallitsee täysin hermostunut olotila. Kenet tahansa voidaan tappaa koska tahansa millä tahansa tekosyyllä. Israelilaiset voivat tehdä mitä tahansa eikä tämä koske vain sotilaita, vaan myös siirtokuntalaisia.

Länsirannan 760 000 siirtokuntalaista hyökäävät nyt sadonkorjuussa olevien palestiinalaisten kimppuun. Oliivipuiden lähelle pääsyä estetään.

- Tänä näin niin sanotun paimensiirtokuntalaisen, joka menee muutaman lampaan kanssa palestiinalaisten alueelle estämään palestiinalaisia korjaamasta omaa satoaan.

Tällaista tilannetta ei aiemmin ole ollut Länsirannalla. Israelilaiset ovat pidättäneet pelkästään

täällä 11 600 ihmistä sitten sodan alkamisen, heidän joukossaan 850 lasta. Monet ovat joutuneet niin sanottuun hallinnolliseen pidätykseen. Se tarkoittaa, että pidätetty voidaan panna vankilaan vuosiksi ilman syytettä, ilman tietoa siitä miksi hän on vankilassa.

Yli 740 Länsirannan palestiinalaista on tapettu sodan alkamisesta lähtien. Eniten tuhoa Israelin armeija on aiheuttanut pohjoisosan palestiinalaisleireihin Jeninissä ja Tulkaremissa, mutta tilanne on paha kaikkialla. Yli 5 500 ihmistä on haavoittunut armeijan iskuissa. Infrastruktuuria on tuhottu monin paikoin, taloja, vesijohtoja, sähkö- ja tietoliikennekaapeleita. Kustoa ja tietoista tuhoamista.

Knesset suoltaa palestiinalaisia vainoavaa lainsäädäntöä

Knesset päätti äskettäin kieltää UNRWA:n toiminnan ja yhteydenpidon siihen.

- Päätösten tarkoituksena on estää palestiinalaisten oikeus paluuseen. Tuhoamalla UNRWA:n he luulevat voivansa poistaa palestiinalaispakoilaisten oikeuden paluuseen.

UNRWA perustettiin aikoinaan palestiinalaisten pakolaisten elintärkeiden tarpeiden tyydyttämiseksi. Palestiinalaisten paluuoikeus ja Israelin

Mustafa Barghouti.

valtion tunnustaminen kytkeytyvät olennaisesti yhteen.

- Toisekseen Israel tietää, että UNRWA:lla on valtava merkitys erityisesti Gazalle, koska 70% Gazan asukkaista on pakolaisia. Lähes kaikki koulut ovat UNRWA:n, 30-40% kaikesta terveydenhuollosta hoitaa UNRWA. Nyt sodan aikana UNRWA on päävastuussa terveydenhoidosta ja humanitaarisesta avusta. Mikään muu YK:n toimielin ei voi korvata UNRWA:a.

Tätä Akys tukee: PMRS toimii Gazassa

- PMRS on tehnyt merkittävää työtä Gazassa sodan ensi päivistä lähtien kaikista vaikeuksista huolimatta. Sillä on tällä hetkellä Gazassa yli 400 palkattua työntekijää ja sen lisäksi satoja vapaaehtoisia. YK:n tilastojen mukaan olemme toiseksi merkittävin avuntarjoaja UNRWA:n jälkeen.

- Meillä on tällä hetkellä 76 haavoittuneille hoitoa antavaa liikkuvaa ensiaputiimiä kaikilla Gazan alueilla. Ne auttavat joka kuukausi noin 200 000:tta ihmistä. Israel on tuhonnut useimmat pysyvistä klinikoistamme, mutta niiden tilalle on perustettu tilapäisiä.

- Gaza Cityssä olemme ottaneet vastuullemme potilaat, joita hoidettiin al-Shifan sairaalassa. Huolehdimme syöpäpotilaista, verenvuototautisista, sydän- ja verisuonisairaista, munuaispotilaista.

- Meillä on myös erityistiimejä huolehtimaan raskaana olevista naisista, keskimäärin 60 000 naisesta. Olemme palkanneet 76 kättilöä.

- Olemme myös osallistuneet poliorokotusten antamiseen.

- Meidän työmme ei ole pelkkää lääkintää, vaan järjestämme myös nuorille vapaa-ajan aktiviteetteja ja teemme sosiaalityötä. Kiinnitämme huomiota seksuaaliseen ja naisiin kohdistuvaan väkivaltaan.

- Yritämme tehdä kaiken voitavamme ja teemme kaikkemme saadaksemme tarvikkeita. Se ei aina ole mahdollista, sillä toimimme hyvin vaikeissa olosuhteissa. (lähde tohtori Mustafa Barghouti)

PMRS:n lääkejakelua.

Päätösten merkittävä tarkoitus on estää palestiinalaisten mahdollisuus eloonjääntiin Gazassa. Tilanne on hirvittävä. UNRWA-päätös on osa etnisen puhdistuksen ja kansanmurhan suunnitelmaa. Palestiinalaiset vastustavat puhdistusta eikä se siksi onnistu.

Israel aikoo myös estää UNRWA:n läsnäolon esimerkiksi Jerusalemissa. Tarkoitus on takavarikoida sen päämaja ja sijoittaa tilalle laittomia siirtokuntalaisia.

- Pitää muistaa, että kun Donald Trump tuli ensimmäisen kerran valtaan vuonna 2017, ei Palestiinassa ollut sotatilaa. Hän kuitenkin päätti lopettaa kaiken tuen UNRWA:lle, Israelin määräyksestä.

Knesset on äskettäin hyväksynyt myös lain, jonka mukaan terroristeiksi epäiltyjen perheet voitaisiin karkottaa jatkossa Gazaan. Tämä koski myös Israelin kansalaisia, joilta se poistettaisiin samalla.

- Israelissa ei ole vain fasistinen hallitus, vaan myös erittäin voimakas siirtymä koko maassa kohti fasismia. Eikä tämä koske vain hallituspuolueita, vaan myös oppositiota. Kaikki ne ovat osallisia tässä siirtymässä hyväksymällä nämä lait. Useita tähän viittaavia aiempia lakeja on jo hyväksytty Knessetissä. UNRWA-lait ovat askelia tässä tapahtumasarjassa.

Pekingin julistus rohkaisee

Palestiinalaispuolueet neuvottelivat heinäkuussa Pekingissä julistuksen kaikkien puolueiden yhteistoiminnasta.

- Se on hyvä sopimus, minä kirjoitin sen. Kaikki 14 puoluetta allekirjoittivat julistuksen, mukaan lukien Hamas ja Fatah. Kaikki ovat tärkeitä asioita ja nyt on jo yli kolme kuukautta kulunut eikä mitään ole tapahtunut, koska presidentti Mahmoud Abbas ei tahdo toimeenpanna julistusta ja käynnistää prosessia, vaikka näin sovittiin.

Julistuksessa on sovittu merkittävistä seikoista. Pitää muun muassa muodostaa kansallisen yhtenäisyyden hallitus, jonka tehtävänä on johtaa maata vaaleihin ja ulottaa toimivaltansa koko miehitylle alueelle, jotta säilytetään Länsirannan, Jerusalemin ja Gazan yhtenäisyys ja yhteiset toimielimet. Myös Gazan jälleenrakennuksesta on päästävä keskustelemaan ja ryhtymään toimiin. Julistus antaa myös tukensa ICJ:n lausunnolle Israelin miehityksen lopettamisesta ja siirtokuntien poistamisesta.

PNI ei aio jäädä odottelemaan, vaan ryhtyy toimiin julistuksen päämäärien toteuttamiseksi. Se kutsuu koolle maansisäisten ja ulkomailla asuvien palestiinalaisten johtajien, älymystön ja aktivistien kongressin perustamaan yhtenäisen palestiinalaisen johdon ja käynnistämään PLO:n uudistamisen.

Hamas yhtyi sopimukseen. Onko se nyt halukkaampi rauhanomaiseen ratkaisuun?

- Minusta he ovat aina halukkaita, mutta mitään rauhanomaista ratkaisua ei ollut paperilla. He eivät olisi aloittaneet sotaa, jos meillä olisi pidetty vaalit vuonna 2021 ja meillä olisi ollut de-

PMRS osallistuu poliorokotusten antamiseen Gazassa.

mokraattinen monipuoluehallitus. Se olisi turvannut rauhan.

Palestiinalaisjohto uskoo Mustafa Barghoutin mukaan kahteen illuusioon: että Israel on valmis kompromissiin ja että USA voi toimia välittäjänä neuvotteluissa. USA on kuitenkin täysin puolueellinen Israelin hyväksi.

- On itsestään selvää, että palestiinalaisilla on oikeus päättää omista asioistaan eikä asia kuulu muille. Meillä on oikeus demokraattisiin vaaleihin.

Mitä odotat Suomelta

Suomen hallitus ja presidentti sanovat, ettei nyt ole oikea aika tunnustaa Palestiinan valtiota. Mitä sanot siihen?

- Jokaisen maan, joka kannattaa kahden valtion mallia pitää heti tunnustaa Palestiinan valtio ja vaatia Israelin miehityksen lopettamista ja siirto-

kuntien poistamista miehityiltä alueilta ICJ:n päätöksen mukaisesti. Jos kannattaa kahden valtion mallia, miksi tunnustaa vain yhden? Silloin lähdetään siitä, että Israel saa päättää, mitä me hyväksymme ja mitä emme hyväksy.

- Jotkut ovat tekopyhiä ja antavat Israelille lisää aikaa lopettaa palestiinalaisten tappaminen. On tekopyhiä pidättäytyä Palestiinan tunnustamisesta erityisesti Norjan, Espanjan ja muiden päätöksen jälkeen.

- Suomen pitäisi myös jatkaa UNRWA:n tukemista, vastustaa Israelin päätöstä sen kieltämisestä, tunnustaa Palestiinan valtio ja osallistua Israelin asevientij- ja tuontikieltoon.

X: @MustafaBarghou1

Taina Dahlgren

Suomen aidalla istuminen Palestiinan asiassa pelaa ääriainesten pussiin Lähi-idässä

Hävitysota ja väestön nälännyttäminen Gazassa jatkuu toista vuotta ja väkivalta Länsirannalla pahenee. Israel on leimannut YK:n ”terroristiseksi järjestöksi” ja pääsihteeri Antonio Guterresin ”ei-toivotuksi henkilöksi”. YK:n avustusjärjestön UNRWA:n toiminta on kielletty Israelissa. Palestiinalaisten oikeudet halutaan kieltää ja ääneen vaaditaan heidän karkottamistaan. Kaikki tämä osoittaa halveksuntaa paitsi YK:ta, myös kansainvälisen oikeuden periaatteita kohtaan.

Tässä tilanteessa Suomen ja Euroopan unionin tulisi selkeästi, sanoin ja teoin, ilmaista tukensa Palestiinan kansan laillisille oikeuksille. Se merkitsee välittömän tulitauon vaatimista, Palestiinan valtion tunnustamista, sen täysjäsenyyttä YK:ssa sekä mm miehitysalueiden tuotteiden boikotointia. Tarvittaessa tulee ryhtyä pakotey-m toimiin vaatimusten tueksi.

Vaikeneminen tulkitaan hiljaiseksi hyväksymiseksi. Se ruokkii vain ääriaineita, jotka yrittävät estää poliittisen ratkaisun kahden valtion periaatteen pohjalta. Se johtaisi vain väkivallan kierteen jatkumiseen.

Aika ei ole neutraali tekijä – nyt on aika toimia!

Presidentti Kekkonen analyysi on edelleen ajankohtainen

”Mitään pysyvää rauhanomaista ratkaisua Palestiinassa ei olekaan saavutettavissa ilman, että Palestiinassa alun perin asuville arabeille tehdään oikeutta. Tämä, ja juuri tämä, eikä suinkaan yksinomaan kysymys valtiollisista rajoista, on Palestiinan konfliktin ydin.”

Nämä sanat, jotka presidentti Urho Kekkonen tunnetussa Palestiina-puheessaan joulukuussa 1973 lausui, ovat osoittautuneet kaukonäköisiksi, samoin näkemys, että ”Euroopan syöpänä on Palestiinan ongelma.” Kuluneet vuosikymmenet ovat lisäksi todistaneet oikeaksi hänen näkemyksensä, että ”Israelin militaristiset käsitykset eivät tule johtamaan rauhanomaiseen ratkaisuun Lähi-idässä.”

Suomen Lähi-idän politiikka on vuosikymmeniä rakentunut tälle Kekkonen ilmaisemalle periaatelinjalle, joka nojautuu kansainväliseen oikeuteen ja YK:n päätöslauselmiin. Aika ajoin politiikkaa on tehty jonkin verran aktiivisemmin, useimmiten kuitenkin perin varovaisesti ja hieman jälkijunassa tullen, mutta yleensä kuitenkin ”Kekkonen linjalla” pysyen.

Maamme linjaus ei suinkaan ole saanut kaikkien siunausta, vaan aktiivista ja jopa raivokasta vastarintaa sitä kohtaan on esiintynyt. Jotkut saattavat vielä muistaa millaista kamppailua Suomessa aikanaan 1980-luvun alussa käytiin PLO:n toimiston avaamisesta Helsingissä ja PLO:n pu-

heenjohtajan Jasser Arafatin kutumisesta Suomeen. Se toteutui lopulta vasta alkuvuodesta 1989. Varsinkin kristillisdemokraattien edustajat ovat aina vastustaneet kaikkia kontakteja palestiinalaisiin ja viittauksia heidän oikeuksiinsa.

Joidenkin uskonnollisten piirien kritiikitön Israelia tukeva hurmahenkinen toiminta on jo pitkään jakanut kirkkoa. Arkkipiispa Mikko Juva puuttui tähän vuonna 1982, kun Israel piiriti ja pommitti Länsi-Beirutia joidenkin kristillisen piirien siunatessa sitä. ”Järkyttävintä asiassa on, etteivät asianosaiset ilmeisesti lainkaan tajua, miten lähellä heidän kirjoituksensa ovat Jumalan pilkkaa. Hehän panevat Jumalan viime kädessä syypääksi siihen häikäilemättömään väkivaltaan, siihen tuhansien naisten ja lasten surmaamiseen, jonka Israelin sotakoneisto on saanut aikaan.”

Juvan toteamus on nyt mitä ajankohtaisin. Mutta missä on tämän päivän Mikko Juva?

Toinen puoli presidentti Kekkonen puheesta koski Israelia. Hänen mukaansa ”Israel ei ole alueellisesti pysynyt niissä puitteissa, joihin YK sen perusti. Monien yhteenottojen aikana se on väkivaltaisesti laajentanut aluettaan arabien kustannuksella. Israel ei myönnä omilla tai hallitsemillaan alueilla asuville arabeille täysiiä kansalaisoikeuksia.”

Tämä kriittinen arvio Israelin politiikasta ei kuitenkaan Kekkonen mukaan merkinnyt sitä, etteikö Israelin valtiolla olisi oikeus olemassaoloon. ”Israelin valtion perustaminen ja olemassaolo on kuitenkin tosiasia. Koko ihmiskunta,

Hämeenlinna 5.10.2024.

YK-järjestön kautta, kantaa siitä vastuun. YK on turvallisuusneuvostonsa päätöksellä numero 242 taannut Israelin jatkuvan olemassaolon ja turvallisuuden edellyttäen, että myös Israel täyttää velvollisuutensa ihmiskuntaa kohtaan.”

Ennen Gazan sotaa länsimaissa, myös Suomessa, haluttiin sulkea silmät Palestiinan asialta. Kuviteltiin tai ainakin toivottiin, että se unohtuisi, liudentuisi kuin vesiväri maalaus sateessa, käyttäen professori Markku Kuisman metaforaa. Ajatuksena oli, että arabimaiden ja Israelin diplomaattiset suhteet, joita Yhdysvallat on aktiivisesti ajanut, neutralisoisivat Palestiinan ongelman ja veisivät palestiinalaisilta arabimaiden potentiaalisen tuen. Akuutti vaara tällaisesta saattoikin olla tärkeä tekijä Hamasin hyökkäyksen ajoituksessa.

Tuemme Palestiinaa, mutta...

Keskustelu Suomen Palestiinan-politiikasta on viime aikoina tuonut esiin erilaisia painotuksia, myös erimielisyyksiä. Vasemmistoliitto ja SDP ovat vaatineet Suomea tunnustamaan Palestiinan valtion, mille kannalle myös vihreiden keskeinen ulkopoliittinen vaikuttaja Pekka Haavisto on kallistunut.

Yllättävä ei ole, että kristillisdemokraatit, nyt perussuomalaisen tukemana, on asettunut vastustamaan tunnustamista. Erona aiempiin tilanteisiin on se, että nyt ne ovat hallituspuolueita. Samalla ne antavat savuverhon muille eri puolueita kannattaville konservatiiveille. Ei ole salaisuus, että kaikissa porvaripuolueissa on voimia, jotka suhtautuvat tunnustamiseen epäröiden tai vastustavat sitä.

Palestiinalaisten pitkän kansallisen taistelun keskeisiä saavutuksia on – kansallistunnon voimistumisen ohella – se, että kansainvälinen yhteisö YK:n kautta on tunnustanut heidän oikeutensa omaan, itsenäiseen valtioon vuoden 1967 rajoin. Tämä valtio kattaa Länsirannan, Gazan ja Itä-Jerusalem.

Suomen virallinen linja kuitenkin on, että maamme tulee tunnustamaan Palestiinan valtion – kyse on vain oikeasta ajankohdasta – toisin sanoin ei ”ehkä” vaan ”kun”. Presidentti Alexander Stubb on samoilla linjoilla kuin edeltäjänsä Sauli Niinistö siitä, että Palestiinan valtion tunnustaminen, joka merkitsee ”kahden valtion mallia”, Israelin ja Palestiinan valtioiden rauhanomaista rinnakkaineloa, on ainoa realistinen tie oikeudenmukaiseen ja pysyvään rauhaan Lähi-idässä. Samaan johtopäätökseen ovat tulleet lähes kaikki maailman maat, joista vajaa 150 eli kolme neljäsosaa YK:n jäsenvaltioista, on jo tunnustanut Palestiinan. Myös Yhdysvallat on – ainakin sanallisella tasolla – sitoutunut tähän tavoitteeseen.

EERO HAKANEN

Helsinki 5.10.2024.

Suomessa on syntynyt voimakas Palestiinan kansan oikeuksia tukeva solidaarisuusliike, joka arvostelee myös omaa hallitustamme hampaattomuudesta ja siitä, että emme pidä kiinni kansainvälisen oikeuden periaatteista. Toki Israelin murhaavaa politiikkaa on virallisesti arvosteltu ja kritisoitu, mutta varsin hampaattomasti – verrattuna esimerkiksi suhtautumiseemme Ukrainan sotaan. Vaikka kriiseissä on eroja, molemmissa kyse on aggressiosodasta naapurivaltiota vastaan ja laittomasta miehityksestä. Ei ihme, että monet näkevät Suomen de facto tukevan tai ainakin sietävän Israelin toimintaa, semminkin kun olemme lisänneet asekauppoja sen kanssa.

Arabikansojen ystävyysseura on perustamisaikanaan lähtien korostanut YK:n ja kansainvälisen oikeuden periaatteita, mikä pitää sisällään Israelin olemassaolon tunnustamisen ja palestiinalaisten oikeuden omaan itsenäiseen valtioonsa.

Palestiinalaisalueiden miehitys jatkonut jo vuodesta 1967

Onkin syytä hieman katsoa taaksepäin ja palauttaa mieliin, kuinka nykytilanteeseen on tultu.

YK:n yleiskokous päätti jo vuonna 1947 päätöslauselmassaan 181 jakaa brittien hallitseman Palestiinan mandaattialueen kahteen itsenäiseen valtioon, juutalaisten Israeliin ja arabien Palestiinaan. Kolmen uskonnon pyhästä kaupungista Jerusalemissa oli tuleva kansainvälisen yhteisön hallitsema corpus separatum, erillisalue. Tuota päivää, 29. marraskuuta, vietetään vuosittain kansainvälisenä Palestiina-solidarisuuspäivänä.

Päätöksen taustavoimat löytyvät ennen kaikkea 2. maailmansodan voittajista. Yhdysvallat ja Neuvostoliitto, YK:n turvallisuusneuvoston pysyvät jäsenet, olivat vahvasti sen takana ja tunnustivat välittömästi Israelin valtion, kun se tou-

kokuussa 1948 julistettiin syntyneeksi. Palestiinan arabit sekä alueen arabivaltiot sen sijaan vastustivat jakopäätöstä: ne pitivät epäoikeudenmukaisena, että alueella ikiajoista eläneet palestiinalaiset joutuivat maksamaan Hitlerin ja eurooppalaisten synneistä, holokaustista. Lisäksi ne pitivät perusteettomana, että juutalaisille annettiin enemmän maata kuin enemmistönä oleville arabeille. Presidentti Kekkonen viittasi puheessaan näihin näkemyksiin.

Nuoren Israelin valtion joukot karkottivat vuonna 1948 noin 750 000 palestiinalaista ja maa valtasi lisää alueita. Sama tapahtui vuoden 1967 ja 1973 sodissa, jolloin koko historiallinen Palestiina oli Israelin hallussa.

Kansainvälisen yhteisön kannalta merkittävä oli YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 242 vuoden 1967 sodan jälkeen. YK edellytti Israelia vetäytymään tätä sotaa edeltäneille rajoilleen, ei kuitenkaan enää vuoden 1947 jakopäätöksen rajoille. Tämä merkitsi Palestiinan alueiden voimakasta supistamista. Kun nykyään puhutaan miehityksistä palestiinalaisalueista, niillä tarkoitetaan alueita, jotka Israel vuoden 1967 sodassa valtasi – Jordan-joen länsirantaa, Gazaa ja Itä-Jerusalemiä. Näiden alueiden laitton miehitys on kestänyt jo 57 vuotta.

Israelin miehityksellä on ollut dramaattinen vaikutus palestiinalaisiin, joiden elinolosuhteet ovat jatkuvasti huonontuneet. Sotilaallinen miehitys nöyryyttää palestiinalaisia ja on tehnyt heidän elämänsä sietämättömäksi. Laittomien siirtokuntien jatkuva laajeneminen, joka on tapahtunut niin oikeisto- kuin vasemmistohallitusten aikana, on syönyt palestiinalaisten hallussa olevia alueita.

Mutta toisenlainenkin vaikutus miehityksellä on ollut: kollektiiviset rangaistukset ja kärsimykset sekä vastarinta ovat synnyttäneet palestiina-

laisissa vahvan yhteistunnon, aikaansaaneet kansallisen herätyksen. Kun Israelin alkuajoien pääministeri Golda Meir aikoinaan väitti, ettei palestiinalaisia ole olemassa, he ovat vain arabeja, ja presidentti Kekkonenkin puhui Palestiinan arabeista, on nyt kaikille selvää, että palestiinalaiset ovat oma kansakuntansa. Myös Israel joutui tämän vastahakoisesti tunnustamaan 1990-luvun alun Osloon sopimuksissa.

Palestiinalaisten kypsyminen poliittiseen ratkaisuun

Columbian yliopiston emeritusprofessori Rashid Khalidi on nyt suomeksi käännettyssä kirjassaan ”Palestiina - sata vuotta asutuskolonialismia ja vastarintaa 1917-2017” yksityiskohtaisesti selostanut kansansa historiaa ja kärsimyksiä. Hän tarkastelee myös kriittisesti palestiinalaisjohdon toimintaa. Khalidi arvostelee sitä, että Palestiinan vapautusjärjestön PLO:n johto, joka pitkään asui maanpaossa ulkomailla, oli vieraantunut miehitysalueiden realiteeteista ja mielialoista.

PLO:n alkuperäisenä linjana oli ollut vaatimus koko Palestiinan vapauttamisesta ja yhtenäisen, demokraattisen valtion perustamisesta entiselle mandaattialueelle, toisin sanoen ”joelta merelle”. Keskeisenä keinona tämän päämäärän saavuttamiseksi nähtiin aseellinen taistelu, varsinkin sen jälkeen kun palestiinalaiset turhautuivat arabivaltioilta saamaansa tukeen.

Nähtiin, että ainoa tie kansalliseen vapautumiseen oli ottaa asiat omiin käsiin. Palestiinan vapautusarmeijan sotilaat ottivatkin yhteen Israelin joukkojen kanssa ja myös siviileihin kohdistettiin iskuja. Israel osoittautui kuitenkin sotilaallisesti ylivoimaiseksi vastustajaksi. Lisäksi aseelliset hyökkäykset, mukaan lukien terrorismi, vahvisti-

vat Israelin poliittista asemaa lännessä – miehittäjästä tehtiin uhri, uhrista syyllinen.

Ajan mittaan kävi ilmeiseksi, että aseellinen taistelu ei johtaisi palestiinalaisten oikeuksien toteutumiseen, eikä edes edesauttanut sitä. Miehityksillä alueilla syntynyt, pääosin aseeton kannannous eli intifada antoi 1980-luvun lopulla PLO:n johdolle lopulta tilaisuuden julistaa, että palestiinalaiset olivat valmiita perustamaan oman valtionsa Israelin rinnalle ja hyväksyä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 242 ja 338, vaikka niissä ei palestiinalaisten oikeuksista suoraan puhuttukaan. Nytkin, kuten vuonna 1947, kaksi suurvaltaa eli Yhdysvallat ja Neuvostoliitto, painostivat voimakkaasti PLO:ta tunnustamaan Israelin valtion ehtona diplomaattisen ratkaisun aikaansaamiselle.

PLO:n uusi linjanveto, joka saattoi loppuun Arafatin YK-puheesta 1974 alkaneen kehityskaaren, avasi tien diplomaattisille ratkaisuille. Arafat julisti Algerissa pidetyssä PLO:n kansallisneuvoston kokouksessa Palestiinan valtion perustetuksi vuonna 1988. Tämä johti sittemmin mm Madridin rauhanneuvotteluihin ja Oslon sopimukseen.

Samanaikaisesti kun palestiinalaisten kansallinen liike PLO:n johdolla irrottautui aseellisesta taistelusta ja suuntautui etsimään poliittista ratkaisua, voimistui erityisesti Gazassa Islamilaisen vastarintaliikkeen Hamasin nimellä tunnettu suuntaus, jonka kehitystä Israelin miehitysviranomaiset alkujaan tukivat – vastapainona PLO:lle. Hamasin juuret ovat Egyptin Muslimiveljeskunnassa. Se pidättäytyi pitkään haastamasta miehittäjää, suunnaten toimintansa yhteiskunnan uskonnolliseen herätykseen ja voimansa PLO:n vastustamiseen.

Oslon sopimusten osoittautuminen vain Israelin keinoksi pitkittää miehitystä sekä Fatah-liikkeen johtaman palestiinalaishallinnon muuntuminen – osin tahtomattaankin – väestön silmissä pikemminkin Israelin miehityksen apuvälineeksi, on Hamas varsinkin Gazassa mutta myös Länsirannalla nauttinut laajaa kannatusta. Tämä ei välttämättä ole koskenut sen strategiaa kuin sitä, että liike on ainakin yrittänyt taistella miehitystä vastaan.

Kokemus osoittaa, että palestiinalaisten tuki aseelliselle vastarinnalle voimistuu aina kun poliittisen ratkaisun tie näyttää menneen umpeen. Ja tästähän Israelin hallitus on tehokkaasti pitänyt huolen.

Israelilta puuttuu realistinen suunnitelma tiestä rauhaan

Nyt, kun aselevosta Gazaan käydään jälleen neuvotteluja, kytkeytyy siihen erottamattomasti kysymys tulevaisuudesta: Kuka hallitsee ”huomena” Gaza? Mikä on palestiinalaisten tulevaisuus? Onko poliittinen ratkaisu ja pysyvä rauha mahdollinen?

Yhdysvaltain aseistaman Israelin sotilaallinen ylivoima on murskaava. Se näyttää juovuttavan pääministeri Netanjahun uskomaan, että tällä kertaa maa voi lopullisesti nujertaa palestiinalais-

ten vastarinnan ja itsenäisyystahdon sekä koko ”vastarinnan akselin.”

Samalainen harhakuvitelma Israelilla oli, kun se vuonna 1982 hyökkäsi Libanoniin tuhotakseen lopullisesti PLO:n. Se ei kuitenkaan saavuttanut tavoitettaan, ja kymmenen vuotta myöhemmin joutui istumaan samaisen PLO:n kanssa neuvottelupöytään. Ajatus siitä, että sotatoimin voidaan nujertaa palestiinalaisten kansalliset tavoitteet ei ole realismia. Jos näin olisi, kriisi olisi ratkennut jo ajat sitten. Väkivalta luo vastarintaa, pitkittää konflikteja ja tekee niistä joka kerta raamempia ja tuhoisampia.

Israelilla ei näytä olevan näkemystä siitä, miten sotilaallinen voima saadaan muunnettua poliittiseksi ratkaisuksi, puhumattakaan pysyväksi rauhaksi. Maan johdon tiedetään pohtivan keinoja, joilla se voi jatkossa hallita tuhattua Gazaa, ja pyrkivän siihen, että sen joukkoja jäisi määräämättömäksi ajaksi Gazaan.

Toistaiseksi yritykset löytää yhteistyökumppaneita vanhojen gazalaissukujen patriarkoista eivät ole johtaneet toivottuun tulokseen. Ne tietävät, miten quislingien käy – Hamas on israelilaislähteidenkin mukaan edelleen hallitseva voima Gazassa, vaikka se toki onkin heikentynyt.

Myös yritykset saada arabimaat – kuten Egypti ja Persianlahden maat – ottamaan Yhdysvaltojen kanssa vastuu Gazan turvallisuudesta, eivät ole edenneet. Arabimaat ovat vaatineet, että ehtona niiden osallistumiselle on selkeä tiekartta ja aikataulu Palestiinan valtion toteutumiseksi. Arabimaiden muodostama Arabiliitto on jo vuodesta 2002 lähtien korostanut, että sen jäsenet ovat valmiita normalisoimaan suhteensa Israeliin kun se tunnustaa Palestiinan valtion. Israelin hallitus ei kuitenkaan ole valmis keskustelemaan itsenäisen Palestiinan valtion perustamisesta. Se haluaa myös erottaa Gazan ja Länsirannan ja heikentää molempia.

On selvää, ettei kansainvälisen yhteisön tunnustama Ramallan palestiinalaishallinto nyky muodossaan voi ryhtyä sodan jälkeen Gazan hallintoviranomaiseksi tai poliisivoimaksi. Se koettaisiin miehittäjäksi. Ainoastaan palestiinalaisten laajaan yhteistoimintaan ja tukeen perustuva, uudistunut hallinto voi saada kovia kokeneen väestön hyväksynnän.

Mitä Suomen – ja kansainvälisen yhteisön – tulisi tässä tilanteessa tehdä?

Tuhoamissota Gazassa on saatava välittömästi loppumaan ja sen väestölle on turvattava tarpeellinen tuki. Sota on jatkunut jo aivan liian kauan, eikä Israelin hyökkäyksellä ole enää mitään tekemistä maan itsepuolustuksen kanssa. Gazan tultauko rauhoittaisi tilanteen myös Israelin pohjoisella Libanonin vastaisella rajalla, lopettaisi houttien iskut sekä vähentäisi laajemman Lähi-idän sodan uhkaa.

Israelin halveksunta YK:ta ja koko kansainvälistä yhteisöä kohtaan johtuu siitä, että se haluaa irrottaa Palestiinan kysymyksen YK:n ja kansainvälisen oikeuden periaatteista. Juuri tämä oli Oslon sopimusten suuri heikkous – haluttiin unohtaa YK ja kansainvälisen oikeuden periaatteet, siirtää asia kahden epäsymmetrisen osapuolen – miehittäjän ja miehitetyn – välillä sovittavaksi. Jokainen tietää, mihin se on johtanut.

On selvää, etteivät konfliktin kaksi välitöntä osapuolta, Israel ja Palestiina, pysty ilman aktiivista ulkopuolista myötävaikutusta ratkaisemaan ongelmaa, jonka synnyttämisessä kansainvälinen yhteisö ja erityisesti Eurooppa on ollut keskeisesti mukana.

Erityisesti sisäisesti jakautuneen EU:n hampaton rooli on silmiinpistävä tilanteessa, jossa Yhdysvallat on diplomaattisesti, poliittisesti, taloudellisesti ja sotilaallisesti asettunut yksipuolisesti

Turku 5.10.2024.

Israelin johdon tueksi. Poliittisen lännen suhtautuminen Palestiinan kriisiin on vakavasti syönyt sen kansainvälistä uskottavuutta, joka säteilee mm globaalin etelän puolinaisena suhtautumisenä Ukrainan tilanteeseen.

Kansainvälisen oikeuden linjaukset Palestiinan kysymyksessä ovat selkeämmät kuin ehkä missään muussa konfliktissa. Pienten valtioiden kuten Suomen kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että maailmassa noudatetaan yhteisesti sovittuja periaatteita, joita Israel nyt raikeästi rikkoo. Meidän on syytä todeta tämä ääneen ja vetää asiaa johtopäätökset. Vaikutusmahdollisuutemme ovat toki rajalliset, mutta eivät olemattomat.

Vakuutellessamme, että palestiinalaisilla on oikeus omaan valtioon ja että tulemme sen josain vaiheessa tunnustamaan on kaksinaismoralistista. Tunnustamisen lykkäämistä on perusteltu mm sillä, että näin palkitsimme terrorismia. Näin ei tietenkään ole. Todellisia syitä tunnustuksen lykkäämiselle voidaan vain arvailla, mutta ne liittyvät aivan muuhun kuin itse asiaan – esimerkiksi aseostoihin, Israelin ja merentakaisen liittolaistemme kielteisiin reaktioihin tai sisäpolitiikkaan.

Liika hätäily on pahasta ja varovaisuuskin on ulkopoliitiikassa usein perusteltua. Näin ei kuitenkaan ole Palestiinan tunnustamisasiassa. Siinä epäröinti ja viivyttely pelaa sodan ja väkivalan jatkumisen pussiin. Ääriainesten vaarallisille suunnitelmille ei tule jättää tilaa.

Tunnustamalla Palestiinan valtion ja kannattamalla sen täyttä YK-jäsenyyttä Suomi ilmaisi selkeästi, mikä on tie Lähi-idän kriisin oikeudenmukaiseen ratkaisuun. Seuraamalla Irlannin esimerkkiä sen aikoessa kieltää kaupankäynnin miehitysalueiden kanssa osoittaisimme käytännön toimenpitein tuomion laittomille siirtokunnille, joiden tavoitteena on itsenäisen Palestiinan valtion estäminen.

Nyt on aika käytännön toimin osoittaa, että olemme tosissamme puolustaessamme sääntömääräistä maailmanjärjestystä.

Mikko Lohikoski

Arabikansojen ystävyyssseuran pääsihteeri 1976-90

Tervetuloa perinteisiin joulumyyjäisiin

**Rauhanasemalle Pasilaan, Veturitori 3
Sunnuntaina 8.12. 2024 klo 12 – 16**

Arabikansojen Ystävyyssseuran pöydässä on tarjolla gluteenittomia leivonnaisia, käsitöitä, kestovanulappuja, Palestiina-aiheisia joulukortteja ja kuusenkoristeita, palestiinalaishuiveja pieni määrä

**Mahdollisuus tavata AKYSin
Palestiina-aktiiveja**

posti@akys.fi, akys.fi

TAMPERE WITH PALESTINE

Tampere 5.10.2024

Lipeääkö EU kansainvälisistä velvoitteistaan?

YK:n kansainvälinen tuomioistuin ICJ antoi heinäkuussa Israelin miehitystä koskevan neuvoantavan lausunnon, jonka mukaan miehitys on laitton ja Israelin on lopetettava laitton läsnäolo miehityksellä palestiinalaisalueilla niin pian kuin mahdollista. Muiden valtioiden täytyy olla avustamatta tai tukematta Israelin valtion jatkuvan läsnäolon miehityksellä palestiinalaisalueilla luomaa tilannetta ja tehtävä yhteistyötä YK:n kanssa miehityksen lopettamiseen tähtävien toimien voimaan saattamiseksi.

EU:n ulkosuhteista vastaava korkea edustaja Josep Borrell pyysi EU:n ulkosuhdehallintoa (EEAS) laatimaan juridisen analyysin siitä, onko EU:n Israelin kanssa käytävää kauppaa koskeva politiikka yhdenmukainen tuomioistuimen lausunnon kanssa. Analyysi valmistui kolme päivää tuomioistuimen lausunnon jälkeen ja sitä levitettiin sisäisesti EU:n jäsenvaltioiden kesken.

Ulkosuuhdehallinnon analyysin mukaan EU:n jäsenmaiden ei tarvitse kieltää tuontia Israelin siirtokunnista, vaikka oikeusoppineiden mukaan ICJ:n lausunnossa määrätään valtioita lopettamaan kaikki tuki Israelin miehitykselle. Näin kirjoittaa brittiläinen toimittaja Arthur Neslen, jo-

ka on saanut käsiinsä EU:n vuodetun analyysin.

EU:n lainsäädäntö velvoittaa tavarantuojaia merkitsemään Israelin siirtokunnista tuotavat tuotteet, jotta kuluttajat voisivat erottaa ne Israelista tulevista tuotteista. Muistion mukaan siirtokuntatuotteiden tuonnin ja myymisen kieltäminen ja EU:n politiikan muuttaminen ovat kuitenkin asia, joka vaatii keskustelua.

Neslen kiinnittää huomiota siihen, että EU:n muistion laatinut Frank Hoffmeister on saksalaisen FDP-puolueen ulko- ja turvallisuuspoliittisen työryhmän puheenjohtaja. Puolue on tukenut voimakkaasti Israelia sen hyökkäyksessä Gazaan ja vaatinut EU:ta ja Saksaa lopettamaan maksut palestiinalaisille instituutioille ja ohjelmille.

Tietojen mukaan muita asioita koskevia oikeudellisia analyyseja on tekeillä.

Neslenin artikkeli ja EU:n ulkosuhdehallinnon analyysi ovat luettavissa internet-osoitteessa <https://theintercept.com/2024/10/23/eu-israel-settlements-trade-gaza/>.

Seppo Rinne

Israel ja Iranin uhka

Israel ja sen tukijat Suomessakin esittävät, varsin hyvällä menestyksellä, Iranin ydinohjelmi-
neen eksistentiaalisena uhkana Israelille, minkä
vuoksi Israelin täytyy toimia niin kuin se toimii.
Arabivaltojen muodostaman uhan hälvettyä Is-
rael käyttää Iranin ja sen tukemien islamistiryh-
mien uhkaa perusteluna paitsi sotilaallisen avun
pumppaamiselle amerikkalaisilta, myös Palestii-
nan miehityksen jatkamiselle Israelin turvallisuus-
den kannalta välttämättömänä. Amerikkalaisen
Brown-yliopiston selvityksen mukaan Yhdysval-
lat on Gazan sodan alkamisen jälkeen käyttänyt
Israelin sotilasapuun ennätykselliset 17,9 miljard-
ia dollaria. Horjumaton tuki Israelille on toi-
saalta tehnyt Yhdysvalloista lähes täysin eristetyn
YK:ssa ja epäilyt sen vahingollisuudesta Yhdys-
valtojen eduille ovat kasvaneet. Yhdysvallan ot-
teen yleisestä heikkenemisestä kertovat esimer-
kiksi Saudi-Arabian pyrkimys BRICS-maiden jä-
seneksi ja Iranin ja Saudi-Arabian lokakuussa jär-
jestämät yhteiset laivastosotaharjoitukset.

Onko uhka todella sellainen kuin Israel sen
esittää? Aluksi on syytä tehdä lyhyt katsaus sii-
hen, miten maiden väliset suhteet ovat kehitty-
neet nykyiseen tilaansa.

Palestiinaa jaettaessa YK:ssa 1947 Pahlavi-dy-
nastian (shaahin) hallitsema Iran äänesti Palestii-
nan jakamista vastaan pelätessään alueen jäävän
väkivallan kouriin sukupolvien ajaksi. Jakami-
sen sijaan se ehdotti Intian ja Jugoslavian kanssa
yhteisvaltiota, jossa juutalaisilla ja arabeilla olisi
omat kantoninsa.

1950 Iran kuitenkin tunnusti Israelin toisena
muslimimaana, ja maiden välille kehittyivät läm-
pimät välit. Iran oli Israelille yksi "periferiamai-
ta", joiden kanssa se pyrki aktiivisesti luomaan
suhteita murtautuakseen eristyksestä Lähi-idäs-
sä. 1951 Iranin pääministeriksi tuli Mohammad
Mossaddegh, joka halusi kansallistaa öljyvarat ja
ajaa maasta brittien kolonialistisen vallan. Hän
katkaisi suhteet Israeliin, jonka näki edustavan
Lännen etuja Lähi-idässä. Mossaddeghin hallitus
syrjäytettiin 1953 Britannian ja Yhdysvaltain ju-
nailemassa vallankaappauksessa. Parlamentari-
seen demokratiaan perustuvan järjestelmän tilalle
ulkovallat pystyttivät shaahin yksinvallan. Sha-
hista tuli lännen tiukka liittolainen alueella. Iran-
in ja Israelin välinen kauppa sekä sotilas-, tur-
vallisuus- ja tiedusteluyhteistyö kehittyivät. Israel
sai pääosan öljyistään Iranista ja maat rakensivat
yhdessä öljyputken öljyn viemiseksi Eurooppaan.
Lisäksi shaahin pahamainen turvallisuuspalvelu
SAVAK oli osittain Mossadin kouluttama.

Shaahin yksinvalta kaadettiin 1979 islamilai-
sessa vallankumouksessa. Vallan otti shialainen
ajatollah Khomeini, jonka maailmankuvassa kes-
keistä oli tehdä Iranista islamilainen maa ja vas-
tustaa röyhkeitä ulkovoitoja ja niiden alueellisia
liittolaisia, jotka sortavat muita, palestiinalaiset
mukaan lukien, omien etujensa ajamiseksi. Vä-

lit amerikkalaisiin katkesivat, kun Teheranin yli-
opiston opiskelijat valtasivat Yhdysvaltain lähe-
tystön tavoitteenaan estää uusi vallankaappaus.
Iran, joka näki Yhdysvaltojen ja Israelin sekaan-
tuvan alueellisiin asioihin, alkoi tukea Palestii-
naa ja Israelin vastaisia liikkeitä. Yhdysvalloista
tuli "Suuri Saatana" ja Israelista "Pieni Saatana".
Arabinationalististen valtioiden ja Neuvostoliit-
on muodostama uhka aiheuttivat kuitenkin Iran-
ille ja Israelille yhteisiä turvallisuushuolia, jon-
ka seurauksena ne liittoutuivat huolimatta Khomei-
nin jatkuvasta Israelin vastaisesta retoriikasta.
1980-luvulla alkaneen Iranin ja Irakin välisen so-
dan kuluessa Israel toimitti salassa aseapua Iranil-
le jopa 500 miljoonan dollarin edestä vuosittain.

Pian Irakin ja Iranin välisen sodan jälkeen suh-
teet katkesivat. Ensimmäisen Persianlahden so-
dan päätyttyä 1991 alkoi avoimen vihamielisyy-
den aika maiden välillä. Yhdysvaltain tulo aino-
aksi supervallaksi polarisoi aluetta entisestään ja
maat löysivät itsensä vastakkaisilta puolilta lähes
kaikissa alueellisissa kysymyksissä. Trita Parsi to-
teaa kirjassaan "Traacherous Alliance, The Secret
Dealings of Israel, Iran, and the U.S.", että Irakin
häviön, pelätyn "itäisen rintaman" katoamisen ja
romahtamispisteessä olleen PLO:n kanssa sol-
mitun Oslon sopimuksen mukana vanhat uhat
enemmän tai vähemmän haihtuivat ilmaan. Tä-
mä sai Israelin kiinnittämään katseensa Iraniin,
vaikka Iran ei ollut muuttunut. Iran oli sotilas-
budjetin koon ja aseistuksen laadun perusteella
paljon Israelia ja länsimäisiä arabimaita hei-
kompi, mutta Israel alkoi aktiivisesti esittää sen
uhkana koko Lähi-idälle ja maailmalle. Neuvos-
toliiton kadottua kartalta ja kylmän sodan loput-
tua Israel tarvitsi myös uusia perusteita sen ja Yh-
dysvaltain liitolle ja sotilasavun jatkumiselle. Yh-
teen liittävä tekijänä toimivat Iranin alueelli-
set ambitiot ja radikaali islam. Iran oli tässä sama
kuin radikaali islam.

Khomeini vastusti Palestiinan asian pitämistä
vain arabien nationalistisena hankkeena ja pyrki
tekemään siitä islamilaisen asian, jonka johdos-
sa Iran voisi olla. Ansaitakseen tämän valtakir-
jan ja saattaakseen Yhdysvallat ja sen liittolaiset
Lähi-idässä puolustuskannalle Iran omaksui Pa-
lestiinan kysymyksessä paljon aggressiivisemmän
asenteen. Tällöin Iran alkoi tukea myös shialai-
sia toimijoita Israelin miehittäessä Libanonis-
sa, mikä johti 1982 Hizbollahin perustamiseen.

Vihamielisyys on kasvanut vuosikymmenien
myötä, kun osapuolet pyrkivät sementoimaan ja
kasvattamaan valtaansa ja vaikutusvaltaansa alu-
eella. Iran on tukenut ympäri Lähi-itää islamisti-
sia aseellisia ryhmiä, jotka myös tukevat palesti-
nalaisten taistelua ja näkevät Israelin pääviholli-
senaan. Israel on puolestaan tukenut Iranin hal-
lintoa vastustavia oppositioryhmiä, joista jotkut
käyttävät väkivaltaisia keinoja ja joita Iran pitää
terroristijärjestöinä. Israel on suorittanut erilai-

sia sabotaasioperaatioita, jotka ovat kohdistuneet
erityisesti Iranin ydinohjelmaan.

Tässä kontekstissa maat luonnollisesti ovat uh-
ka toisilleen. Eksistentiaalisesta uhasta puhumi-
nen on kuitenkin ylimitoitettua. Iranin johtajat
ovat "sionistisen entiteetin" tuhoa vaatiessaan ko-
rostaneet sen kohdistuvan "regiimiin" (vallanpi-
ttäjiin), ei juutalaisiin. Useiden asiantuntijoiden
mukaan Iranin johto välttää suoraa hyökkäystä ja
täysimittaista sotaa Israelin ja Lännen etuja vas-
taan. Pohjoisamerikkalaisen Institute for Peace
& Diplomacy-laitoksen tutkijan Raz Zimmitin
mukaan Iranin 1980-luvun lopulla tekemä pää-
tös käynnistää uudelleen shaahin aloittama ydin-
ohjelma tehtiin vastatoimenpiteenä Irakin tuho-
voimalle Iranin sodassa kärsimien menetysten
jälkeen. Iranin johto näkee sotilaallisen ydinka-
pasiteetin ensisijaisesti pelotteena ja hallinnon
säilymisen turvaajana. Israelin uhkaukset Iranin
ydinkapasiteetin estämisestä ovat kuitenkin edis-
täneet Iranin tuntoja uhattuna olemisesta ja Isra-
elin toimet ovat saaneet Iranin nopeuttamaan se-
kä alueellisia että ydinvoimaan liittyviä hyökkää-
viä ponnistelujaan.

Amerikkalaisprofessori Jonathan G. Leslie esi-
tää kirjassaan "Fear and Insecurity: Israel and the
Iran Threat Narrative", että Netanjahun pitkäl-
le menestykselliset pyrkimykset vakuuttaa Israe-
lin yleisö Iranin uhasta eivät perustu tutkittuun
tietoon tai järkipäiseen keskusteluun, vaan pi-
kemminkin pelkoon, pahimman tapauksen ske-
naarioihin ja epähistorialliseen Iranin yhdistä-
miseen natsihallinnon kansanmurhaan. Levit-
tämällä väärää tietoa Iranin uhasta ja lietsomal-
la äärikansallisia tuntoja Netanjahu on kehitellyt
narratiivia, joka esittää Iranin "eksistentiaalisena
uhkana Israelille ja jossa uskottavuus on asetettu
todenperäisyyden ja tunteisiin vetoavuus järkipä-
isyyden edelle". Netanjahun narratiivi on men-
nyt perille niin hyvin, että israelilaisten enemmis-
tön mielestä hyökkäys Iraniin olisi oikeutettua,
vaikka Yhdysvallat ja muut maat vastustaisivat
sitä. Turvautumalla islamofobisiin kielikuviin ja
uskottelemalla muiden poliitikkojen olevan ky-
vyttömiä suojelemaan Israelia Iranin vaaralta Ne-
tanjahu on onnistunut heikentämään maltillis-
ia voimia ja tekemään eksistentiaalisesta uhasta
hallitsevan turvallisuuskysymyksen. Iranissa Isra-
elia taas ei ole pidetty vastaavanlaisena uhkana,
mutta Netanjahun äärimmäinen retoriikka on
toistuvasti hyödyttänyt poliittisesti pappishallin-
non jyrkintä siipeä. Leslien mukaan Netanjahu
oli Trumpin kaudella tapahtuneen Iranin ydin-
sopimuksen purkamisen todellinen arkkitehti,
kun Trump antoi oikeistopopulistikumppanin-
sa ottaa johdon. Tämän seurauksena Netanjahun
narratiivista tuli itsensä toteuttava, kun Iranil-
ta vähenivät sopimukseen liittyvät kannustimet
pidättäytyä ydinmateriaalin rikastamisen uudel-
leenaloittamisesta.

Leslien kirja on kirjoitettu ennen nykyisen Libanonin sodan alkua, mutta hän ennakoiki kauko-
viisaasti Israelin pohjimmiltaan irrationaalisen
ulkopolitiikan ja Netanjahun laajan vaikutusval-
lan voivan johtaa loogiseen seuraukseensa, Israe-
lin ja Iranin väliseen sotaan.

Israelilla on tarve alueelliseen sotilaallisen yli-
valtaan ja toimintavapauteen valtaamallaan alu-
eilla, ja Iran on uhka tälle. Iranin ideologiselta
ohjelmalta putoaisi pohja, alueen jännitteitä voi-
taisiin ratkaisevasti purkaa ja maailma voisi hen-
gittää vapaammin, jos palestiinalaisten miehitys
lopetettaisiin ja heidän itsemääräämisoikeutensa
toteutettaisiin. Asiantuntijoiden mukaan Iranin
ydinohjelmaakaan ei voitaisi lopettaa sotilaallisel-
la iskulla. Sillä on riittävästi tietämystä kehittä-
misen aloittamiseksi uudelleen, ja hyökkäys voisi
saada sen poistamaan pidäkkeet ydinaseiden ke-
hittämiselle.

Lähi-idän rauhoittaminen on mahdollis-
ta vain diplomatian keinoin. Arabimaiden Bei-
rutin huippukokouksessa 2002 esitetyssä ja Ri-
adin kokouksessa 2007 vahvistetussa arabimai-
den rauhanaloitteessa luvataan luoda suhteet Is-
raelin kanssa, jos Israel vetäytyy miehittämiltään
alueilta. Hamas on ilmoittanut 2018 ohjelmas-
saan voivansa hyväksyä palestiinalaisvaltion 1967
rajoilla ja on ilmaissut voivansa laskea aseet ja
muuttua normaaliksi poliittiseksi puolueeksi, jos
palestiinalaisvaltio syntyy. Hizbollah olisi lopet-
tanut iskunsa Pohjois-Israeliin, jos Gazaan olisi
saatu ajoissa tulitauko, ja koko Libanonin sota ja
nykyinen kriisi olisi voitu välttää.

Aineksia alueen rauhoittamiselle olisi, mut-
ta ääriajattelu, oman poliittisen edun tavoittelu
ja valtiomiestaidon puute estävät mahdollisuuksi-
in tarttumisen. Israelissa parlamentti päätti hei-
näkuussa ylivoimaisella enemmistöllä, että se ei
hyväksy Palestiinan valtion perustamista, vaikka
se perustuisi Israelin kanssa neuvoteltuun sopi-
mukseen.

Trumpin presidentiksi tulon vaikutus tilantee-
seen on epäselvää. Trump on tunnettu tiukas-
ta tuestaan Israelille ja Iranin-vastaisuudestaan.
Vaalikampanjassaan hän vaati Bideniä tuhoa-
maan kaupunkeja Iranissa, jos Iran toteuttaa väi-
tettyjä juoniaan iranilaiskenraalin Qassam Sulei-
manin murhan kostamiseksi. Toisaalta Trump on
ilmaissut halunsa Ukrainan ja Gazan sotien lo-
pettamiseen sekä Yhdysvaltain sotilaallisten vä-
liintulojen vähentämiseen ulkomailla, mikä joi-
denkin arvioiden mukaan voisi merkitä sotilaa-
llisen läsnäolon vähentämistä myös Iranin lähei-
syydessä ja alueellisen dynamiikan kallistumista
sen hyväksi. Varmaa ainakin on, että Netanjahu
tulee vaikuttamaan kaikin voimin Trumpiin Yh-
dysvaltain sotilaallisen ja poliittisen tuen vahvis-
tamiseksi entisestään.

Seppo Rinne

Uutiskommentti: Israelilaiset huligaanit terrorisoivat Amsterdamia

Lokakuussa suureksi uutisaiheeksi nousi Ams-
terdamissa käyty jalkapallo-ottelu, jonka loput-
tua kentältä poistuvien israelilaisen Maccabi Tel
Aviv -joukkueen kannattajien kimppuun kerrot-
tiin hyökätyn. Hyökkäykset tuomittiin johtavien
poliitikkojen, kuten EU:n Ursula van der Leye-
nin, taholta "raivostuttaviksi". Ne leimattiin suo-
ralta kädeltä antisemitismisesti motivoituiksi,
niitä luonnehdittiin "pogromeiksi" ja jopa rin-
nastettiin natsien kristalliyön tapahtumiin. Israe-
lin propaganda otti tapahtumista ja lausunnoista
luonnollisesti kaiken hyödyn irti.

Hollantilais-palestiinalainen Lähi-idän analy-
tikko Mouin Rabbani kirjoittaa, että koska Isra-
el on rasistinen maa, sen jalkapalloliitto toimii
laittomissa siirtokunnissa ja syrjii palestiinalaisia
joukkueita ja pelaajia, palestiinalaisia pelaajia on
tapettu ja vahingoitettu sekä liitto sietää kann-
tajiensa rasistista ja kansanmurhaan yllyttävää käy-
töstä. Rabbaniin mukaan paikalliset Palestiina-
aktivistit olivat yrittäneet saada ottelun perutuk-
si. Kuten oli odotettavissa, tämä ei onnistunut.

Rabbaniin mukaan väkivaltaisuuDET eivät alka-
neet ottelun aikana tai sen jälkeen, vaan päiviä si-
tä ennen tai jopa aikaisemmin. Tuhannet Amster-
damiin matkustaneet Maccabin kannattajat sen
sijaan, että olisivat käyttäytyneet vastuullisesti tai
hulinoineet vastapuoleen joukkueen kannattaji-
en tai ohikulkijoiden kanssa, kuten jalkapallon
yhteydessä usein tapahtuu, ottivat kohteeksensa
aivan toisen ryhmän, arabit. Rabbaniin mukaan
israelilaisjoukkueen kannattajat tunnetaan kan-
sanmurhamaisen rasismien kannattajina ja heidän
mottonsa on "Kuolema arabeille", jota täydentää
iskulause "Palakoon kyläsi". Monet Amsterda-
miin tulleista ovat myös palvelleet Israelin armei-
jassa Gazan hyökkäyksen aikana. Kuvitellen heil-

lä olevan samat oikeudet kuin mihin ovat tottu-
neet Israelissa, kepeillä, polkupyörän ketjuilla ja
muilla aseilla varustautuneet kannattajat alkoivat
hyökkäillä koteihin, joissa oli esillä Palestiinan
lippuja tuen osoituksena, käydä arabeilta näyttä-
vien ihmisten kimppuun ja vandalisoida takseja
tuhoten yhden kokonaan. He toistivat iskulau-
seita, kuten "arabit vittuun", "te palestiinalaiset
vittuun", "IDF [Israelin puolustusvoimat] voit-
toon, arabit vittuun" ja "Gazassa ei kouluja kos-
ka ei lapsia jäljellä". Amsterdamin poliisi ei puut-
tunut vieraiden terrorismiin. Matkalla otteluun
joukkioit jatkoivat väivaltaista käyttäytymistään
laulaen rasistisia sloganeitaan. Stadionilla Espan-
jan tulvien uhrien muistolle pidetyn hiljaisen
hetken aikana israelilaiset kannattajat päästeli-
vät äänekkäitä vihellyksiä, lisää rasistisia iskulauseita
ja sytyttelivät soitujia.

Rabbaniin kuvausta vahvistaa Amsterdamin poli-
iisi, joka kertoi ottelua edeltäneistä tapahtumista
tiedotustilaisuudessaan: "Maccabin kannatta-
jat repivät alas [Palestiinan] lipun Rokin-aukiol-
la sijaitsevasta rakennuksesta ja tuhosivat taksin.
Dam-aukiolla Palestiinan lippu sytytettiin tu-
leen. Matkalla otteluun suuri joukko Maccabin
kannattajia kokoontui Dam-aukiolla. Joitakin
pidätyksiä tehtiin, kun kannauksia syntyi Israelin
joukkueen kannattajien ja pro-Palestiina-mielen-
osoittajien välillä. Matkallaan otteluun joidenkin
Maccabin kannattajien nähtiin laulavan rasisti-
sia ja arabivastaisia lauluja, 'IDF voittoon, arabit
v***uun'."

Rabbaniin mukaan ottelun jälkeen maccabilai-
set jatkoivat sitä, mikä oli jäänyt kesken ennen
ottelua, mutta tällä kertaa heidän aiotut uhrin-
sa iskivät takaisin. Joidenkin arvioiden mukaan
vastaus oli spontaani, toisten mukaan suunnitel-
tu. Tällä kertaa Amsterdamin poliisi toimi ja pi-
dätti noin 60 hollantilaista, mutta ei yhtään isra-
elilaista.

European Jews for Palestine -ryhmä pitää jalka-
pallofanien yhteenottojen leimaamista "antisemi-
tiseksi pogromiksi" sionistisena manipulaationa
sekä holokaustin historiallisen muiston ja todellisen
antisemitismien historian poliittisena väli-
neellistämisenä. Mitään osoitusta ei ole siitä, että
Amsterdamin juutalaisia, heidän instituutioitaan
tai omaisuuttaan vastaan olisi hyökätty.

Rabbaniin mukaan pogromihuijaus palve-
li myös huomion viemistä pois Gazassa tapah-
tuvasta todellisesta kansanmurhasta ja Israelin
hyökkäyksestä Libanoniin. Suomessakin julkais-
tua tapahtumia koskevaa uutisointia, jossa ei sel-
vitetty taustalla olevia tekijöitä, voidaan pitää
melkoisena pohjanoteerauksena.

Israelin sulkemista kansainvälisistä urheiluta-
pahtumista vaativa nettikampanja löytyy osoit-
teesta <https://i.diem25.org/en/petitions/93>.

Seppo Rinne

Turvallisuuden tunne epävarmuuden ja pommitusten keskellä: Psykologista turvallisuutta voi kokea myös turvattomissa olosuhteissa

Libanonin matkani aikana jouduin usein miettimään, miten voisin kokea oloni turvalliseksi, vaikka tilanne Libanonissa oli kaikkea muuta kuin turvallinen. Olotilaani ja tunteitani on todella vaikea kuvata. Kaikki ympärillä tapahtuva oli ennakoimatonta, eikä kukaan voinut tietää varmaksi, mitä seuraavaksi tapahtuisi.

Asuin ystäväni luona. Yhtenä yönä heräsin kovaan pamaukseen. Olin varma, että pommi oli räjähtänyt lähellä. Nousin ylös sängystä ja kuuntelin käytävällä, miten ystäväni reagoivat. Tunnelma oli rauhallinen; myös koirat ja kissat olivat rauhallisia. Olin hiukan hämilläni, mutta rauhoitin.

Kuulin uuden pamauksen, ja sydämeni alkoi lyödä tiheään. Asunnossa vallitsi edelleen rauhallinen tunnelma. Mieleeni nousi ajatus ukonilmasta. Avasin verhot, mutta en nähnyt mitään. Katsoin puhelimelta säätiedotusta, eikä ukkosta ollut ennustettu. Tunnelma pysyi rauhallisena. Uusi pamaus kuului, ja sitten alkoi vesisade. Tässä kohtaa rauhoitin ja ajattelin, että sen täytyy olla ukkonen. Sain uudelleen unenpästä kiinni.

Aamulla juttelin ystäväni kanssa yön tapahtumista. Ilmeni, että moni muukin oli ajatellut äänet pommitusten ääniksi. Perheen isäntä oli kuitenkin heti alkuun tiennyt, että kyseessä oli ukkonen. Hän oli rauhoitellut muita puhelimitse tai kasvotusten keskustellen.

Asunnossa vallinnut rauhallisuus tarttui minuun. Pelottavista äänistä huolimatta kykenin rauhoittumaan. Tämän yön jälkeen pommitukset Beirutin alueella pahenivat. Ei tarvinnut enää miettiä, oliko kyseessä ukkonen vai räjähtikö jokin kilometrien päässä. Ukkosta ei enää ollut.

Yksi pahimmista räjähdyksistä sattui eräänä perjantai-iltana, kun olin yhteistyöjärjestömme johtajan perheen luona. Sain juuri ystäväältä puhelun ja olin parvekkeella. Kuului räjähdys. Laitoin automaattisesti heti puhelimen kiinni; en halunnut altistaa ystäväni pommitusten äänille. Siirryin nopeasti sisälle. Tuli uusia kovia rä-

NINA LYTYINEN

jähdyksiä, ja tuntui kuin ne olisivat olleet aivan vieressä. Siirryimme kaikki eteiseen valmiina siirtymään muualle. Myöhemmin kysyin, mihin oisimme menneet. Ulos kadulle, jotta emme jäisi mahdollisesti romahtavan talon alle.

Hetken kuluttua uusia räjähdyskuvia ei enää kuulunut. Aloimme katsoa uutisia. Lähetin ystäväelleni viestin, että kaikki on hyvin. ”Jutellaan myöhemmin.” Viestiä, että ”minulla on kaikki hyvin” toistin jatkossa päivittäin. Piti informoida Suo-

messa olevia läheisiä, että vaikka uutisissa näytetään kovia räjähdyskuvia, olen itse turvassa. Joku voisi ajatella, että viestini on valhe. Mutta Libanonissa ollessani opin, että kun pommitus on parin kilometrin päässä, se on ”ei-lähellä.” Omakseen paikallisilta ystäviltäni tämän mentaliteetin. Ei ole hätää, se oli kaukana – matkaa oli kaksi tai kolme kilometriä.

Opin myös, että aamut ovat varsin rauhallisia ja turvallisia. Beirutia pommitettiin useimmiten illan pimetessä ja yöaikaan. Etelä-Libanonissa pommitukset saattoivat alkaa jo puolen päivän aikaan, mutta aamut olivat yleensä sielläkin tilanteeseen nähden rauhallisia. Aamuisin kävin ystävien kanssa lenkillä. Sen aikana kävimme läpi edellisen illan ja yön tapahtumia. Meillä oli juoksu-debriefingit.

Aamulenkkeillä kävimme myös läpi, missä kukin työskentelee ja viettää aikaansa sinä päivänä. Minusta oltiin usein huolissaan, koska alueet, joissa työni olivat, sijaitsevat palestiinalaisten pakolaisleireissä. Näiden alueiden uhka joutua pommitusten kohteiksi on suurempi kuin esim. Beirutin kristityillä alueilla.

13-vuotiaan palestiinalaisen Basantin kertomus hätmajoitukseen pakenemisesta Beirutissa:

- En tiedä, mitä sanoa – pelko ja kuolema ympäröivät meitä. Pakenimme Bourj el-Barajnehin leiristä. Se on lähellä Dahien aluetta. Minä läksin pakoon isoäidin ja sisarusten kanssa. Oli karmalaa nähdä tulta ja kuolemaa. Menimme Yaabadin kouluun Beirutissa. Olemme tyhjässä luokassa, jossa on vain muutama tuoli. Ihmisiä istuu kaduilla. Ei ole ruokaa eikä vaatteita. Kunpa sota loppuisi pian, emme kestä enää.

- Kaipaamme kotiani. Minä nukuin sängyssä, mutta nyt minä nukun lattialla koulun kolmannessa kerroksessa. Vessa on pohjakerroksessa ja minua pelottaa käydä siellä. Toivon, että joko kuolisimme tai pääsisimme irti tästä sodasta. Me ensin pakenimme Syyrian sotaan. Kärsimme kovasti, ennen kuin olo helpotti. Ja nyt me kärsimme sodasta Libanonissa. Emme tiedä, mitä tapahtuu seuraavaksi. Rukoilen että vastarinta voittaa sodan ja me pääsemme palaamaan kotimaahan, Palestiinaan.

NINA LYTYINEN

14.10.2024

Monille ajatus siitä, että Israel ei iske kristittyjen asuinalueille, toi turvaa. Tämä herätti minussa todella ristiriitaisia tunteita. Toisaalta olin helpottunut, että majoituin alueella, jota pidettiin turvallisempana, ja toisaalta koin suurta kiukkua ja vihaa siitä, että kaikki ihmiset eivät ole yhtä arvokkaita. Koin myös syyllisyyttä etuoikeutetusta asemastani.

Tunteet tarttuvat, ja sen sain konkreettisesti kokea matkallani. Turvattomissa olosuhteissa voin sen vuoksi kokea psykologista turvallisuuden tunnetta. Olen todella kiitollinen yhteisöille ja ystäväille, joiden kanssa sain viettää aikaa. Epävakaasta tilanteesta huolimatta koin olevani turvassa. Ihmisten rauhallisuus, välittäminen ja valmius etsiä turvaa tarvittaessa rauhoittivat minua. En osaa kuvailla tätä tunnetta tarkasti, mutta olen kiitollinen ihmisten kyvystä toimia epävarmoissa olosuhteissa.

Turvallisuuden tunne ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettenkö olisi ollut valppaana. Se oli selkeintä yöaikaan. Yhtenäkin yönä en nukkunut 7-8 tuntia putkeen levollista unta. Sain unta useimmiten muutaman tunnin pätkissä. Iltapäivisin pystyin nukkumaan ystäväni sohvalla, koska koin olevani turvassa heidän luonaan – siellä oli hyvä olla.

Yksi matkani turvattomimmista kokemuksista oli vierailu YK:n alaisen UNRWA-järjestön koulussa Beirutissa. Edellisyönä oli kohdistunut kuolonuhreja vaatineita iskuja noin puolen kilometrin päähän Cola-alueelle, mutta se ei ollut suurin turvattomuuden aiheuttaja. Turvattomimmalta tuntui UNRWA:n koulurakennukseen meneminen. Vaikka vietän aikaa palestiinalaisten pakolaisleireissä, nämä koulurakennukset edustavat minulle turvattomuuden kokemusta, joka juontaa Gazan tapahtumista. Koulut ovat siellä olleet iskujen kohteena. Palestiinalaisleireissä olen aina ystäväni ja tuttujen seurassa, ihmisten, jotka tunnen ja jotka tekevät työtä ja asuvat leireissä. UNRWA:n kouluissa olen ikään kuin turvattomilla vesillä; en tunne sieltä ketään.

Miksi sitten menin kouluun? Menin tapamaan ihmisiä, jotka hakivat turvaa kouluista. Palestiinalaisia perheitä, jotka olivat jättäneet kotinsa pakolaisleireissä Etelä-Libanonissa tai Beirutin alueilla, joiden lähellä pommituksia oli ollut. Vierailu oli tärkeä. Kohtasin monia perheitä, vanhempia ja lapsia. Juttelimme tilanteesta, kodin jättämisestä ja turvattomuudesta. Kun lähdin pois koulurakennuksesta, turvallisuuden tuntee ni palasi.

Psykologista turvallisuutta voi kokea myös turvattomissa olosuhteissa. Siihen vaikuttaa kyky säädellä omaa kehon vireystilaa sekä ryhmän yhteinen säätely tunteiden tarttumisen ja yhteisöllisyyden kautta. Ryhmä voi lisätä turvattomuutta tai vahvistaa turvallisuuden tunnetta. Olen kiitollinen siitä, että sain kokea turvaa yhteisössä, jossa vietin aikaani.

Nina Lyytinen

Psykologi Nina Lyytinen työskenteli Libanonissa syyslokakuussa.

AKYS-tiedote suosittelee: Syksyn Palestiina-aiheisia uutuuskirjoja

Syksyn merkittävin Palestiina-aiheinen kirjallisuus on Columbia-yliopiston pitkäaikaisen professorin Rashid Khalidin Palestiina Sata vuotta asutuskolonialismia ja vastarintaa 1917-2017. Khalidin teos antaa nopean, perusteellisen yhteenvetä Palestiinan historiasta olennaiselta ajalta, viimeiseltä sadalta vuodelta. Kiitos vuonna 2020 ilmestyneen teoksen suomentamisesta kuuluu Siltala-kustantamolle.

Toinen merkittävä kirjallisuus on professori Hannu Juusolan Israelin historian toinen, uudistettu laitos, joka kuuluu Gaudeamuksen kustannusohjelmaan. Se täydentää hyvin Khalidin kirjaa sekä näkökulmaltaan että aikaperspektiiviltään. Teos on ilmestynyt ensimmäisen kerran

vuonna 2005 ja uudistettu laitos päivittää teoksen nykypäivään.

”Julkisessa keskustelussa konfliktista ja myös Israelin historiasta yleensä esitetään totuuksina näkemyksiä, joilla ei ole mitään yhteyttä alan tutkimukseen. Israelilaisista ja palestiinalaisista puhuttaessa luulo tuntuu olevan valitettavan usein tiedon väärä.”

Hannu Juusola: Esipuhe toiseen, uudistettuun laitokseen.

Molempia kirjoja on saatavilla myös kirjastoista. Inspiroivia lukuhetkiä!

Taina Dahlgren

Rashid Khalidi.

Hannu Juusola.

AKYS-tiedote 2/2024
Arabikansojen ystävyysseura ry

Taina Dahlgren, pj
Sirkku Kivistö, vpj

Päätoimittaja Taina Dahlgren
Taitto Asmo Koste

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet eivät ole Arabikansojen ystävyysseuran virallisia kantoja.

Tutustu toimintaamme, liity jäseneksi:
akys.fi

AKYSin Facebook-sivut: <https://www.facebook.com/groups/386186418097/>

AKYS tiedottaa Facebook-sivut: <https://www.facebook.com/akystiedotus/>

Instagram: https://www.instagram.com/akys_yhdistys/

Jäsenmaksu/v 25 €, pienituloisille 10 €
Tilille: FI97 8000 1201 6693 56 viite 70001

Tue palestiinalaisia!

AKYSin tukitilit:

Libanonissa olevat palestiinalaispakolaiset:
kummilapsitili FI93 8000 1101 2300 02 viite 1009

päiväkotitili FI56 8000 1700 4747 46 viite 2008
vanhuskummitili FI20 8146 9710 0461 36 viite 2011

Palestiina-tukitili:

Tue Gazan terveydenhuoltoa FI95 8000 1300 9905 05 viite 3007

Rahankeräysluvan myöntäjä: Poliisihallitus. Lupa RA/2020/1032.

Toimeenpanoalue: Koko Suomen alue Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Varat käytetään vähävaraisten palestiinalaisten tukemiseen Libanonissa, Länsirannalla ja Gazassa.

Antamalla yhteystietosi saat AKYSiltä raportteja keräyksestä ja keräysvarojen käytöstä.

Postimerkkejä Gazan tueksi

AKYS on teettänyt postimerkkejä Gazan tueksi. Merkit ovat kotimaan ikimerkkejä. Merkkien ajatus on sama kuin muissakin hyväntekeväisyysmerkeissä. Postimaksun lisäksi niissä on lisämaksu 1€ Gazan hätäapuun Palestinian Medical Relief Society'n terveydenhuoltotyön tukemiseen.

Kymmenen merkin arkki maksaa 46€ + 5€ toimitusmaksu. Kahden tai useamman arkin tilauksesta ei peritä toimitusmaksua. Toimitusaika noin 10 vuorokautta.

Tilaukset AKYSin mobilepay-numerolla #16085 AKYS huivit ja muut ostokset. viestiin postimerkin numero ja toimitusosoite.

Jos sinulla ei ole mobilepayta, niin voit tilata merkit

Tilaukset AKYSin pankkitilin ja sähköpostin kautta

1. Maksa tilaus pankkitilille FI97 8000 1201 6693 56, viestiin "postimerkkejä" ja tilaajan nimi.
2. Lähetä tilaus AKYSin sähköpostiin posti@akys.fi, postimerkin numero, arkkien lukumäärä, tilaajan nimi ja toimitusosoite.

Tiedustelut posti@akys.fi

1.

2.

3.

Arabikansojen ystävyysseura ry (AKYS)

AKYS on perustettu vuonna 1976 edistämään Suomen ja arabikansojen ystävällisiä suhteita ja keskinäistä tuntemusta

AKYS toimittaa humanitaarista apua palestiinalaisille

AKYS kerää varoja Palestinian Medical Relief Society -järjestön lääkinälliseen hätäapuun Gazassa (keräyslupa RA/2020/1032). Varat toimitetaan suoraan perille ilman keräyskuluja.

AKYS toimii palestiinalaisten pakolaisleireillä Libanonissa yhdessä Beit Atfal Assumoud -järjestön kanssa:

- Vanhuskummitoiminnan kautta pääsee vähävaraisen apua tarvitsevan vanhuksen kummiksi
- Kummilapsitoiminta välittää kummeja vähävaraisten perheiden lapsille
- Päiväkotikummitoiminnan kautta tuetaan kahta lasten päiväkotia

Tarkemmin humanitaarisista keräyksistä ja kummitoiminnasta: www.akys.fi

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Yhteys: posti@akys.fi tai nettisivujen www.akys.fi Tule jäseneksi -linkin kautta
Facebook: <https://www.facebook.com/groups/386186418097>
Instagram: [akys_yhdistys](https://www.instagram.com/akys_yhdistys)

Kansalaisaloite ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden huomioimiseksi Suomen asehankinnoissa

Suomen asevientä säätelevät Suomen lainsäädäntö ja kansainväliset sopimukset, jotka rajoittavat aseiden vientiä maihin, joissa niitä käytetään sotarikosten tai kansanmurhien toteuttamiseen tai siviilejä vastaan tai muihin humanitaarisen oikeuden vastaisiin tekoihin.

Puolustustarvikkeiden hankinnoissa sen sijaan kriteereinä ovat vain suorituskyky, hinta ja huoltovarmuus. Suomen asehankintoja ei olekaan estänyt toimittajatahon syyllistyminen vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin.

Allekirjoita kansalaisaloite (<https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/14227>), jossa esitetään, että puolustushankintoja tehdessä huomioitaisiin jatkossa kansainväliset ihmisoikeussopimukset ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden tavoitteiden toteutuminen. Levitä aloitetta eteenpäin.

Jos aloite saa vähintään 50 000 allekirjoitusta, Eduskunnan on otettava se käsittelyyn.

Allekirjoittajien nimiä ei julkisteta aloitteen missään vaiheessa eivätkä heidän henkilöllisyytensä tule myöskään aloitteen tekijöiden tietoon.

Arabikansojen ystävyysseura ry tukee kansalaisaloitetta.